

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 1 cor. 70 bani, 1/4 an 5 cor., 1/2 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru România:

lună 2 cor. 40 bani, 1/4 an 7 cor., 1/2 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani
a treia-oră 10 bani și timbru de 60 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poste și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 10 bani se vând în Sibiu: la librăria »Ti-pografiei«, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat »la loterie«

TRIBUNA

„Împăcarea” în Bucovina

de

Seneca.

I.

Ocupându-se de evenimentele ziaristice românești de la ultimele evenimente din Bucovina, salut cu mândrie acest moment, în care forul pentru judecarea atitudinii deputaților noștri îl constituie adevărata românie. Incumbă deci fiecărui Român onest din Bucovina sacra datorie, de a-și da seama de realitatea lucrurilor, netăinuind adevărul, fie el ori cât de incomod și neplăcut.

Evoluțiunea poporului român din Bucovina a ajuns la o etapă încoronată pentru ochii noștri de o adevărată strălucitoare, inspirând însă totodată altora îngrijirile cele mai mari. Nici-când nu s'a simțit în toate straturile române mai mare nedumerire ca în momentul de față.

M-am propus a elucidă puțina situațiunea actuală, aducând puțină lumină în tenebrositatea tratărilor sevrșite. Judece apoi lumea din cele înșirate rafineria planurilor matadorilor noștri politici, judece întreaga românie, că oare întru-cât se mențin fericitorii noștri la înălțimea misiunii.

Pentru a demonstra, că ce speranțe putem lega de cap d'opera sagacității, de cartelul încheiat cu baronul Bourguignon, — vom începe espunând decursul tratatelor.

Este incontestabil, că clubul român a decis unanim să urmeze invitației guvernului la conferința de împăciuire, pentru a-l spolia de cărăghiosul pretest, că România nu dorește linișțirea țerei. Dar îndată la început, cu ocaziunea alegerii comisiei, se iviră triste simptome. Mamelucii lui Bourguignon propun pe archimandritul Ciuntuleac, pe Ilarion Onciul și pe Tudor Flondor, pe când elementele naționale pledează, pentru Grigorie Eudoxiu Gormuzachi, Modest Brigorcea și Dr. G. Popovici. În urma acestei disensiuni, fiind mai ales Dr. G. Popovici combătut cu înverșunare din partea mamelucilor, s'au format două curente. Încheindu-se în fine un compromis, s'a alcătuit comisiunea din d-nii: bar. Mustatza (conservativ), Ilarion Onciul (oportunist), Eudoxiu Gormuzachi (naționalist) și Dr. G. Popovici (naționalist). Aleșii au și început imediat negociațiunile, cari durară câteva săptămâni, având de rezultat maximul ce voia să concedă bar. Bourguignon, nu însă împlinirea justelor pretențiuni ale Românilor. Datoria clubului era deci să supună raportul comisiei unei re-visuiri temeinice și riguroase, și să înceapă din nou tratativele, pentru a obține pe deoparte adevărate avantajii și pentru a dobândi pe de altă parte garanții, atât pentru îndeplinirea promisiunilor, cât și pentru schimbarea atitudinii ostile de până acum a guvernului. Dar ce se vezi? Majoritatea nu a pregetat a-și da pe față lipsa totală de perspicacitate, lasitate și rea credință, — notele cele mai clare ale unui conglomerat istovit. Prin organul proclerului călugăr Ciuntuleac se proclamă acceptarea pactului în forma și cuprinsul stabilit de Bourguignon, fără adaos sau amendamente, — drept consecvență a tradiționalei metode a pseudoconducătorilor poporului român din Bucovina la rezolvarea chestiunilor vitale.

Dr. Iancu Flondor, indignat de frivoltatea cu care se trage un popor întreg pe sfoară, și pătunzând absurditatea unui astfel de pact, propune respingerea hotărâtă a promisiunilor iluzorii, ruperea definitivă a tratativelor și începerea obstrucției.

Dr. G. Popovici face o propunere mijlocitoare, susținută de deputații Turcan și baron E. Hormuzachi, decar: »nefînd concesionile acordate satisfăcătoare, se se reînceapă negociațiunile

cu Bourguignon (mai era timp de o săptămână), reclamând avantajii mai însemnate, și garanții atât pentru îndeplinirea făgăduielei, cât și pentru o atitudine filoromână a guvernului de acum înainte. Neatingându-se scopul, se se întrebuișeze obstrucția.

Aclamând însă majoritatea eneratică a adunării propunerea dolofanului agent al lui Bourguignon, Ciuntuleac, — Dr. G. Popovici și Dr. Iancu Flondor se declară solidari și promit că nu vor împedea încheierea pactului; totodată se obțin însă dela ședințele dietei și ale clubului.

Acesta este adevăratul decurs al negociațiunilor, încoronate de faimosul cartel, ce constituie în analele politice Românilor din Bucovina greșeala cea mai mare.

Dacă conștiința lipsită de remușcare a împins majoritatea matadorilor, parte conștii de propria slăbiciune și insuficiență, parte măgulindu-și cu speranța în distincțiunile copilărești și în realizarea intereselor personale, se se prostitueze politicește, gudurându-se la picioarele prealuminat ale baronului Bourguignon, a căruși venită fu adusă la culme prin consistența și vinitatea pacificatorilor: cine le-a dat dreptul, să compromită întregul popor român, ale cărui mâni sânt încă curate? Sau există aici, că în poporul nu mai există nici o putere de reflexiune, că nu se va pute pătunde prin o cugetare liniștită, rece, dar și liberă, în întreaga spoială, până la realitatea lucrurilor?

Că oteria, în ce privește spiritul reprezintă numai o gașcă alcătuită din nevalii decorative și pocituri morale, știe fiecare copil din Bucovina. Dar că va avè cutezanța ajunsă la culmea ipocrisiei, să trîmbe în toată lumea raportarea unei victorii a Românilor din Bucovina, la aceasta nimeni nu s'a așteptat.

Archimandritul Ciuntuleac are îndrăzneala de a lăși în Bucovina neadevărurile cele mai grosolane, ear' în București caută a se întâlni cu redactorii, cere audiență la ministrul de culte Istrati, inducându-i pe toți în eroare asupra stărei actuale la noi.

De oare-ce prin gura argisităi călugăr Ciuntuleac și în urma interviului fostului director al »Patriei«, Dr. V. Branice au transpirat unele puncte ale pactului în public, le vom înșira pe toate aci, înzestrându-le cu comentarii întemeiate pe informațiuni ulterioare și esacte.

Dr. Branice susține, că concesionarea cea mai importantă este »crearea unui post de inspector școlar al țerei, pentru toate școalele românești din Bucovina, în care post va fi așezat un profesor propus de clubul român; astfel se emancipează profesorii și învățătorii români din Bucovina de sub jugul administrației școlare de până acum, ostilă Românilor«. Părerea dlui Ciuntuleac este identică; cu adaosul numai, că inspectorul acesta se numește de guvern, dintre cei trei propuși de club și este coordonat celui german.

Să aducem puțină lumină în importanța concesionării acesteia.

Inspectorul din chestiune va supraveghia școalele populare române, clasele paralele române dela gimnasii și instituțiunea limbii române în toate școalele. El constituie deci un razim pentru actualul inspector german Tumlirz, care nu posedă de loc limba română. În chestiuni disciplinare însă și în ce privește îndeplinirea posturilor, inspectorul român este numai coreferent al lui Tumlirz.

Puțin se emancipează deci profesorii și învățătorii români de sub jugul administrației școlare ostile de până acum.

Rostul dreptului de propunere a devenit imediat evident, când nu s'a acceptat cel mai savant profesor și cel mai bun pedagog din Bucovina, preferându-i-se un profesor dela școala, — spriginit tacite și de majoritatea clubului, în urma influenței lui Bourguignon

în favorul unei persoane agreabile înimei sale. Astfel se va cocoța la postul ple de responsabilitate a unui inspector școlar, pedagogiei și a cunoștințelor în limba română (munși-le rușești... ipsissima verba), personificarea oportunistului și a pescuirii în turbure.

Om însă, care are la activul și cumnăși frașilor de sânge și de cruce, Ilarion (mai corect: Iscariot) Onciul, consilier și deputat cesaro-reges și Dr. Dimitrie Onciul, profesor la universitatea din București. Acest din urmă s'a întârziat a apăre la momentul potrivit în capitala Bucovinei, pentru a ne feri de earși cu sfaturile sale politice și a înlesni împăcarea cu Bourguignon. În ori-ce cas, dulce este cugetul la așezarea unui cumnat în postul de inspector școlar al țerei și pentru ocuparea metălă în ce privește ocuparea catedrei pentru limba română la universitatea Francisc-Josefină în locul actualului ramol. Că pe perspectiva esistă pentru influența sus amintitei somități în consiliul școlar, demonstră atîrnarea creării postului de inspector român dela votarea unei legi separate în sesiunea viitoare a dietei, prin care are să se alcătuiască consiliul școlar al țerei astfel, că numărul Germanilor să covârșească pe cel al Românilor și al Rutenilor, și să la un loc. Devine deci iluzorie speranța dlui Dr. Branice, legată de reorganizarea consiliului școlar, astfel, că se vor înmulți locurile Românilor pentru învătământul național al țerei.

Dar' să mergem mai departe.

Sibiu, 29 Maiu n.

Dela curte. Monarchul a acordat ieri dela orele zece, audiențe generale în palatul regal din Buda. Între cei primiți în audiență a fost și ministrul Austriac Rezek, care a conferat cu M. Sa în chestii de interes public. Monarchul rămâne până Joi în Budapesta.

Din parlament. Cu toate-că se află în vacanțe, dieta maghiară s'a întrunit ieri în scurtă ședință formală, pentru a primi nunțul casei de sus, despre votarea unor proiecte de legi. Prim-ministrul Széll a prezentat apoi raportul comisiei esmive pentru stabilirea cuotiei, și un proiect de lege despre crearea de cursuri administrative, ear' ministrul Darányi a prezentat alte proiecte de legi, de caracter economic. În fine a interpellat deputatul Molnár într'o chestie despre care vorbim la alt loc.

Bosniacia. Se scrie dela Budapesta, că delegații Mohamedani din Bosnia a fost primită Duminecă în audiență din partea guvernului Kállay Béni, totodată ministrul comun de finanțe, care întrebând pe membrii delegației, pare la număr, că ce doresc, a primit răspunsul: se vorbim cu Împăratul. Ministrul Kállay a promis delegației că va medita asupra lucrului și le va da răspuns, dacă vor fi sau nu admiși la audiență.

Din Austria. Șefii partidelor din stînga au ținut Duminecă conferință intimă la Viena și au discutat asupra situației. Tot atunci a fost mare indignarea de popor în Praterul Vienei, aranjată din partea Cehilor, în scopul de a protesta în contra introducerii limbii germane în școalele populare din Austria-de-jos. Cu privire la viitorul Austriei nu se știe nimica pozitiv. Tot mai mult teren prinde însă convingerea, că reichsrath-ul va fi dizolvat.

În contra crucei!

Evreismul devine obraznic în feara aceasta, în care se simte a fi el singurul stăpân. Nu e destul că-și bate joc de poporațiunea creștină din țeară, — pe care o stoarce și o exploatează cu ajutorul puterii de stat, — dar' acum începe a-și bate joc și de Dumnezeuul poporațiunei creștine din această țeară nefericită, și de simbolul credinței ei, de sfânta cruce. Pe treptele noiei universități maghiare din Budapesta e așezată, în fiecare etaj, câte 1 coroană ungară, făcută din gips. În una din zilele trecute dela toate aceste coroane a fost ruptă crucea de asupra, fapt despre care deputatul Molnár János din partidul popular s'a convins cu ochii. A interpellat deci în ședința de ieri a dietei maghiare în chestii aceasta, și a cerut cercetare severă și pedepsire aspră pe seama celui vinovat, ear' ministrul-president Széll, îndignat și el de cele auzite, a promis că se va face întocmai.

Vom vedé!

Istoria politice.

— După Sir Frederick Pollock —
de
T. V. Păcățian.

III.

Secolul XVIII. și contractul social.

(Urmare).

Am văzut, că esecutarea nu coreșpunde concepției. Lipseau mijloacele pentru a face să fie așa. Puține cărți sânt atât de nepotrivite să fie apreciate după estare făcute din ele, sau după censurări parțiale, ca toamna cartea »Esprit de lois«. Conține multe capitole, cari puteau fi scrise numai de un vorbăreț adunător de impresii de călătorie. Pe lângă aceasta Montesquieu nu e deloc norocos în contemplațiunile sale. Se scuturase de multe iluziuni esistente în epoca sa, dar' nu s'a putut desbrăca de permanenta ispită a secolului 18, de a crede, că oamenii sânt mai cuminți de cum sânt în realitate. De aceea vedem, cum consideră el motivele ipotezei ale barbice de stat de un fel de obiceuri politice, cari mai mult ori mai puțin au fost îndreptate de către misionarii iesuiți și alții. A recunoscut-se tot dreptul, că obiceuri, cari nouă ni se par neputnice și monstruoase, nu pot esista fără să aibă motiv de a esista. Nu mai puțin avea dreptate când afirma, că instituțiunile unei comunități depind dela împrejurările speciale, și că în consonanță cu ele trebuie studiate, — dar' înșirând condițiunile 'și-a uitat de oameni înșei. Nu înțelegea că pentru a înțelegi societatea civilă, foarte divergentă de societatea noastră, se cere să cunoaștem încâtva moravurile primitive, precum și caracterul membrilor din societate, și tot așa și punctul de culminație la care au ajuns acestia în cultura generală. Pe scurt, s'a oprit în fața descoperirii, că instituțiunile sânt chestii de rass și de împrejurări. Dar' la câțiva pași numai în fața descoperirii, pentru-că a făcut un drum însemnat în aplicarea fiziologiei asupra științei de stat.

E de puțină importanță că Montesquieu neglijă rassa; dar' e de mai mare importanță că esagerează în ce privește efectul modificat al împrejurărilor esterne. Aflăm mai departe, că și metoda sa istorică, așa imperfectă cum era, l'a reținut dela multe greșeli posibile; d. es. străbate esact descrierile trandafirie ale imperiului din China, cari erau magazin de motive pentru moralității secolului 18, chiar și pentru Voltaire. Și aceasta din motivul, că 'și a dat silințe să studieze faptele în întregul lor.

Mai departe, observațiunile lui Montesquieu asupra Englezei, distul de număratoase (deși de multe-ori slab îmbrăcate, ca la Locke, în forma presupune-

rilor), nu sânt lipsite de greșeli; dar' peste tot vedem o străbaterie admirabilă în forțele eficace ale politicei esteroare, și ce e mai mult, chiar și în caracterul englez. E superflu să se facă multă vorbă asupra prudenței sale în general și asupra forțelor sale spirituale; căci un literat din mijlocul secolului 18, care deși în mod ironic, a știut să facă propuneri pentru o învoială internațională cu privire la comerțul de sclavi, — n'are trebuință de specială recomandare. Mai departe, răspunde cu sinceritate rară la obiectionarea veche în contra guvernelor luate din popor, că poporul în general nu e competent în chestii mai adânci politice. Și nu se poate aștepta ca să fie competent, dar' de altă parte nu strică să se declare de competent. Lucrul principal este, ca poporul să se intereseze de ele. Esperiența și lămuririle au să dea naștere încrederei, pentru-că greșeala să fie egalată.

Montesquieu a fost mult stimat în patria sa; dar' pentru scopuri practice n'a fost prea luat în seamă. Dacă politicienii au făcut întrebuințare într'un mod oare-care de revoluția lui Montesquieu, s'a înțeles mult mai puțin, și pentru a le esagera în praxă. Cei din Englitera l'au înțeles mult mai bine, și a fost alibi chiar și de părinte spiritual al lui Bractstone. Dar' opul seu, publicat la 1748, cu greu a putut avea o influență mai mare asupra cuprinsului cărții lui Blackstone, fiindcă cartea era compusă dintr'un șir de prelegeri, ținute în Oxford, la 1753.

Englezul Burke a pățit-o mai rău decât Montesquieu. I's-a dat trista satisfacție să-și vadă neabătută în seamă cele mai bune sfaturi; ear' neglijența aceasta se o vadă urmată de relele proccate de el; și dacă mai târziu i's-a dat totuși atențiune, s'a înțeles pentru-că convingerea sa politică s'a acoperit cu pasiunile răpitoare de vederi, ale celor ce-l declaraseră de apostat.

Am zis mai sus, că e greu a face o espunere sumară despre ideile lui Montesquieu, pentru-că cu toate-că el crede a fi sistematic, deviează de multe-ori și nu e egal în tratarea ideilor într'atâtea, ca să poată fi adunate într'un mănunchiu. O resumare a materiei va contribui puțin la recunoașterea adevăratei sale importanțe, pentru-că meritele și defectele sunt în materie înșasi.

La Burke greutea e și mai mare. Burke e plin de idei; are doctrina mai multă decât se află în sistemele celorlalți; dar' ideile sânt atât de admirabile, încât se discută speciile chestii factice, încât se discută când vrei să le scoți la iveală ca exemple. Ideile sale se nasc din o permanentă cugetare; dar' nu sânt în nici o formă îmbrăcate într'un argument colectiv. O lămurire de mare înțelepciune pare a lucii din toate operele sale; dar' e o lumină nesigură, al cărei punct de flacăară nu e evident, ci e numai presupus. Faptul trebuie atribuit în prima linie împrejurărilor de viață ale lui Burke, și accidentelor legate de activitatea sa; dar' stă în legătură și cu natura modului seu de cugetare. Putem fi siguri, că Burke n'ar fi ridicat, sub nici o condițiune, o teorie formală despre științele de stat. Era sceptic când trebuia esagerat formalismul, și n'a fost nici-odată atât de fericit, ca atunci, când a pus în aplicare forța estrem de strălucită a cugetării politice, care a esistat cândva în oratoria engleză, pentru a descoperi primejdia cugetării rafinate. Nu s'a ferit s'o spună, că se teme de definițiuni. »Metafisica nu poate fi fără definițiuni; dar' prudența e precaută în definițiuni«. A declarat că e »decis a nu trece în înțelepciunea peste ce s'a scris în legislațiune și în praxă«. Burke nu numai că nu e perfect ca dascăl, dar' înzadar vom căuta să dăm în cartea sa de vre-un conținut formal. (Va urma).

A doua scrisoare

— a dlui Szabó Jenő, adresată „Unirei”.

Am publicat la timpul meu, scrisoarea pe care o adresase dl Szabó Jenő, membru în casa magnaților și sufletul mișcării pentru introducerea limbii liturgice maghiare, — ziarului „Unirea” din Blaj, ca răspuns la „scrisoarea deschisă” apărută mai demult în numitul ziar, și reproducă atunci și de noi.

Scrisoarea dlui Szabó Jenő a fost comentată din partea „Unirei”; ear' comentariul a provocat un nou răspuns, pe care „Unirea” publicându-l acum, îl comentează earăși de nou.

Vrem ca cetitorii noștri să fie în curent cu afacerea; de aceea publicăm întâiu comentariile „Unirei” făcute la scrierea dlui Szabó Jenő, publicată în numărul 87 al foii noastre, ear' în urmă publicăm noua sa scrisoare, cu noile comentarii ale „Unirei”, făcute din partea vrednicului ei redactor, dl A. C. Domșa, care a provocat răspunsurile acesteia, prin cunoscuta „Scrisoare deschisă”, apărută în „Unirea” și reproducă și de „Tribuna” în numărul 78 din a. c.

„Unirea” a făcut observările următoare la prima scrisoare a dlui Szabó Jenő:

— „Ne bucurăm și noi alături de dl. Sa, că ține să transpună discuția în presa bisericească, singură competentă, și promitem, că vom păstra obiectivitatea recerută.”

Regretăm însă, că deja la început, nu putem recunoaște același principiu fundamental, comun cu d-sa. Da, noi negăm și acum existența neașorilor Maghiari gr-cat. și nu putem recunoaște în unitatea limbii, același caracter național.

Avem și noi în arhiepiscopă câteva sute de Sécui gr-cat, cari nu știu limba românească, dar' pentru aceea cu fală spun, că „én oláh vagyok.”

În vestitul Macău, pe care așa de adese îl pomeneste și dl. Sa, multă vreme România gr-cat. n'au intrat în biserică, în care Rutenii introduseră cu forța limba maghiară contra voinței episcopului Szilágyi, care din acest motiv le-a și închis biserică, dar' ei o redeschiseră; și cu cari a purtat proces până la Roma, unde Rutenii au fost respinși. Și spre ilustrare afe d-sa, că un astfel de Maghiar gr-cat. s'a înfățișat cu ocaziunea unei înmormântări, la protopopul renegat și 'l-a declarat limpede: „esperes úr, a temetésnél az én udvaromban egy szót se énekeljenek magyarul, mert külömben szűtté teszem ott az emberek elöit, én oláh vagyok, nekem oláhu énekeljen!”

Și credinciosul nu știa românește, sau cel puțin nu știa așa de bine cum știa ungurește, și cu toate acestea pretenziunea sa a fost foarte categorică.

Dar', ca să mergem mai departe, vorbesc oare Irlandezii altă limbă decât cea engleză? și cu toate acestea, nu 'l-am sfătuit pe dl. Sa să meargă între ei și să le spună că sunt Englezi.

Nu mai țină d-sa cu atâta tărie la această basă, pe care însuși a făcut-o să înceapă a se clătina, când recunoaște că în maghiarimea de rit greco-s'au contopit în decursul veacurilor Slavi și alte elemente. Da, dl. Sa, s'au contopit multe elemente, așa de multe, cât dacă ai încerca să analizezi pe acești „Maghiari gr-cat.” n'ai afla între ei pe nici unul de viță curat maghiară. Și chiar aceasta este adevărata pricină, care ne îndeamnă pe noi, să nu ne plecăm înaintea „scrutării nepreocupate a faptelor”, și să nu ne lăsăm a fi orbiți fără treabă de „lumina”, care rezultă din scrutarea aceasta. Credeți-ne, dl. Sa, că avem și noi ochi și avem și noi urechi

pe cari le știm folosi foarte bine, pentru destinația ce le-a dat-o Dumnezeu!

Eată dar', că în butul „prestigiului unirei”, în ciuda multelor „avantajii materiale și morale, mediate și imediate” cu tot serviciul ce ni-l oferăți, în cazul când în biserică noastră am fi siliți să reintroducem limba slavică veche, — noi nu putem să ne punem pe aceeași basă comună cu dl. Ta, și vom continua și mai departe a vă combate, deplin încredințați, că pe partea noastră e adevărul.

Nu putem însă să nu ne mirăm, cum de se face pomenire în această scrisoare de reintroducerea limbii slave vechi în biserică românească? Are această limbă vre-un titlu de drept, ca limbă liturgică a bisericii române? Creдем, că nu! Dacă câțiva timp, României copleșiți de Slavi, slăbiți din cale afară, fără ideal și lipsiți de energie, au suferit, ca în biserică lor să se introducă ca o adevărată contrabandă limba aceasta, nu urmează, că ei ar fi recunoscut-o vreo dată de limbă a bisericii lor. Și astfel și binevoitorul d-tale serviciu rămâne fără mulțumită.

După toate acestea am pute încheia discuția, care, după-cum susții dl. Ta, „e cu neputință”. Noi negăm hotărât drepturile pretențiilor Maghiari gr-cat. la limba liturgică maghiară, și reținem, că pe toată ceata acestora o considerăm de ceea ce este, de niște renegați, cari își uită trecutul neamului lor, și cari pentru trecătoare bunuri materiale abdică de naționalitatea lor.

Și dacă cu toate acestea mai continuăm discuția, e ca să nu lăsăm fără reflexiune ultimele pasaje din această scrisoare — răspuns.

Se susține, că dl Kecsokczy a spus minciuni. De ce nu 'l-ați adus la ordine, căci doar' „Budapesti Hirlap”, unde a apărut corespondența respectivă, nu e un ziar de a doua mână?

Deasemenea declină d-ta paternitatea aseratului cu steagurile austriace. Dar' nu-l jignește oare pe un membru al casei magnaților, când 'i-se atribue astfel de „glume rele”, și nu crede, că e datorită să se desavuizeze pe cei ce le-au scoarșit? D-ta, care ești așa mare catolic, nu trebuia să permiți, ca din astfel de glume nesărate să se pornească o furtună de injurii la adresa unor catolici ca d-ta, trebuia să dai de mult lămuririle convenite și să nu mai aștepti, să te provocăm noi.

Că Sfinția Sa a oprit pe episcop. Vályi, să nu 'și spună orația pregătită de acasă, de ce încercăți de a o mai nega, e un lucru de care s'a scris aproape în toate ziarele?

Aserțiunea, că Românii din a lor parte n'ar fi putut contribui, dacă ar fi voit, la neisbânda peregrinajului, — o lăsăm fără răspuns.

În schimb însă nu putem să nu-ți facem imputarea, că dacă dl. Ta ești așa de convins, că Românii n'ar fi putut face nimic pentru pretinsa neisbânda a peregrinajului, atunci de ce tot d-voastre ați fost aceia, cari v'ați aruncat cu o furie neauzită asupra bisericii noastre, asupra iubitului nostru Metropolitan, asupra bunului episcop Pavel, asupra „Unirei” și asupra tuturor Românilor? E aceasta caritate creștină? Astfel știți d-voastre pred'ca bună înțelegerea între cei de o lege, așa lucră d-ta, magnat al țerei, pentru apărarea naționalităților din această patrie?

Trist, foarte trist!

Recunoaștem, că e pe partea dl. Tale dreptate, când spui, că „Roma nu stă în serviciul nici unei politici naționale ultraiste”. Da, ai perfectă dreptate, rămâne însă neschimbată afirmarea noastră despre simpatia rusofile, cari la Roma sunt în primul plan. dl. Ta n'ai cetit doară interviul, pe care Sfinția Sa 'l-a avut în timpul din urmă cu un

diplomat rus și cu care ocazie a dat pe față acele simpatii?

Să nu crezi însă, că susținând aceste, noi am vrea să zicem, că Roma nu iubeste în aceeași măsură pe toate națiunile. Nu! Chiar iubirea aceasta îndeamnă pe Sfântul Scaun să-și arete deosebita sa simpatie, către acele popoare, cari sunt mai aproape de biserică catolică și pe cari voește să le atragă în sinul iubit al acestei biserici cu ajutorul marelui împărății ruse.

Ar mai fi de limpezit chestiunea cea intr'adever foarte serioasă. Te-am rugat și reținem a te ruga să ne descoperi pe acel bărbat, ori-care ar fi acela, care 'l-a spus, că proiectatul nostru peregrinaj va fi o demonstrație contra limbii maghiare. Nu știm cu cine ai stat d-ta de vorbă în Roma, dar' facem cea mai categorică declarație contrară acestei acuse și stăm cu fruntea ridicată în fața ori-cui, care va avea curajul să o susțină această publică. dl. Ta știi că prețuiește onoarea, tot așa de bine știi și noi și ca creștini și ca preoți. Așteptăm deci să rupi taina de pe această acuză și să ne numești pe acel „bărbat eclesiastic din Roma”, care a apreciat așa de nedrept un lucru, înainte de ce acela s'ar fi făcut, sau cel puțin s'ar fi înscuit la locurile competente.

În sfârșit susții, că personal ești convins, că nu vrem să demonstrăm, dar' aceasta n'o știi din „Unirea”, pentru-că din articlii „Unirei” reese chiar contrarul.

Te rugăm, dl. Sa, în chiar interesul bine priceput al păcei și a bunei înțelegeri, să ne spui, în cari articli ai „Unirei” ai cetit așa ceva, cari sunt respectivele pasaje, căci noi nu le cunoaștem, nici le știm.

Sperăm în sfârșit că dl. Sa nu vei lipsi a ne răspunde și la întrebările aceste, cu aceeași loialitate, ca de data trecută. Cu deosebită stimă! Blaj, la 8 Maiu n. 1900.

Aurel C. Domșa,
redactor responsabil.

(Va urma).

Chestiuni bisericești.

Reflexiuni critice asupra activității sinodului eparhial arădan din 1900.

Dioc. Aradului, Maiu 1900.

(Urmare și fine).

Sâmbătă, în ședința înainte de amiază, după-ce s'a trecut repede încă peste unele cauze, presiul a suspins ședința pentru consultare. De fapt însă grupul consultat și stabilise totul, de mult a împărțit ședulele de votare la aderenții sei. S'a redeschis ședința, și s'a votat deodată, punându-se ședulele în o urnă pentru vicar, în alta pentru consistorul din Arad, și în alta pentru consistorul din Oradea-mare. Firește, că rezultatul a eșit după-cum 'l-a alcătuit și dorit Mangra et consoiți, după-cum s'a publicat deja prin foi. Mangra a fost ales vicar la Oradea-mare cu 30 voturi și cu 20 bile albe. În consistorul din Arad, după-ce în una din ședințele anterioare, s'a decis, ca să se ridice numărul asesorilor onorari dela 9, — cu era până acum — la 12 asessori, — s'a reales puțin dintre asesorii bătrâni, și apoi s'au ales adicți de ai noului sistem, astfel, că deși avem protopopi și preoți meritați pe terenul bisericesc, s'au ales în senatul bisericesc noul protopop Gherasim Serb (?), pe lângă V. Mangra și Dr. Trailescu; ear' în senatul școlar, s'au lăsat afară fostii asessori: Dimitrie Marcu, Vincențiu Babeș, George Ardelean și Ioan Lengher, și în locul lor s'au ales cu adausul de 3 asessori noi: Tr. Vățian, Augustin Beleş, Adam Roza (cel decorat de guvern), Aug. Boțoc, Aurel

Petrovițiu, George Lazar și bătrâni: Ioan Petran, Paul Rotariu, Dr. Nistor Opreat, Stef. Antonescu și G. Feler; ear' asesor ordinari R. Ciorogariu.

În senatul episcopesc, pe lângă fostii asessori au mai ales în locul lui Iosif Beșan pe Iancu Ștefan și încă plusul de 3: Vas. Olariu, Dr. I. Suci și S. Raicu. La aceste alegeri încă au fost 14 bile albe.

La consistorul din Oradea-mare încă s'au ales după dorința lui Mangra. Astfel grupul are acum o majoritate sigură și devotată — la comandă — și deci această nefericită diecesă a Aradului se va administra acum după dorința lui Mangra et Comp. E trist și dureros însă, când vedem că oameni fără nici un trecut, fără nici un merit, ba unii cu trecut foarte dubios, sânt aleși și puși ca asessori consistoriali, cum sânt: Tr. Vățian, Aug. Boțoc, Aug. Beleş, Adam Roza, Aurel Petrovițiu, G. Lazar, Iancu Ștefan, Vas. Olariu, S. Raicu; ear' la Oradea-mare: A. Horváth, Gavrillete, Popovițiu, Iustin Papp etc. Cum și prin ce s'au făcut meritați de această onoare, nime nu-și poate explica, decât doar' Mangra et Comp.

Nici însăși majoritatea Mangra et Comp. nu prea iubila aceste alegeri. Ba, după ameză-zii când s'a auzit, că alegerea lui Mangra va fi protestată, păreau că de bine oprimi. Aci află de bine să amintesc, că după-cum am înțeles din isvor sigur, alegerea de vicar, din partea alor 14 deputați (7 protopopi și 7 mireni) s'a protestat în timp legal (48 de ore) la măritul congres, ca for de arbitriu.

Sâmbătă după ameză-zii, a decurs ședința ca pe sfoară; cei ce au referat spuneau, cetiau; ear' majoritatea neconcentrit striga, cu rost, ori fără rost, „primim! Variațiunea a fost, când dl. I. Suci, — acest născut Bănățean, acum dușman al intereselor bătănene, — a cetit budgetul și a propus ca să se reducă ajutorul alumnului din Timișoara dela 2000 coroane la 1200 coroane; la ce Dr. Tr. Pucișu a luat cuvântul și cu motive puternice a cerut să se susțină ajutorul de 2000 coroane, cerând vot nominal în cauză. Dr. I. Suci debuta în vehemență pentru reducere; dar' se scoală Mangra și cam cu gura de jumătate, lovit se vede în ochi de argumentările lui Pucișu, zice să se primească deocamdată tot 2000 coroane. La ce voinicosul Dr. I. Suci a amuțit și s'a primit fără votare, că ajutorul alumnului din Timișoara să rămână deocamdată tot 2000 coroane. Să 'și-o noteze bine aceasta Bănățenii, cari la fondurile diecesei, cu cele 4 protopopiate din Bănat contribuiesc doar' chiar mai mult, dar' de sigur atâtea cât toată cealaltă parte a diecesei, și totuși și unicul ajutor, la unicul alumn din Bănat, voește Mangra et Comp. a li-l micșora și apoi detrage de tot. Încolo budgetul s'a primit, cum 'l-a compus și dorit grupul, în sumă mult mai mare ca până acum, plus că s'a luat în budget încă vre-o 5-6 mii coroane la dispozițiunea consistorului. Profesorii dela institutul teologic încă subternuseră o rugare pentru a li-se ridica salariul, ori măcar să li-se deie un relut pentru cartir. Era justă această rugare, căci e ridicol, ca să creadă cineva că cu un salariu anual de 900-1000 fl., un profesor cu familie se poate trăi în Arad, conform pozițiunei ce o ocupă. Dar' după-ce fostul profesor Ciorogariu, stilp al sistemului nou, a trecut la consistor ca referent, pentru cine oare să se ridice acum salariile? pentru Ceonța, Dr. Proca, Petrovițiu, Dr. Dragomir? nici vorbă; dacă nu le place ducă-se; va pune apoi grupul profesori, oameni de ai lor și atunci, fiți siguri, se vor ridica și salariile. Nostimă a fost referada dlui Dr. Oncu, referitor la fondul de asigurare diecesan pentru pactarea cu o altă societate, căci, zice dl Oncu: că a studiat actele, dar' a lipsit

comisiunei timpul fisic (sic! 7 zile mari și late) de a pute veni cu o propunere concretă în cauză, deci s'a relegat cauza, lăsându-se la buna chibzuală a consistorului, și a face apoi raport la sesiunea viitoare.

În fine comisiunea bugetară 'și-a cetit referada și s'a primit fără nici o observare.

Astfel s'a finit sesiunea de est-an, de tristă memorie a sinodului eparhial din Arad.

Din cele espuse până aci în general se vede clar, că în sinod a domnit un spirit bolnav al grupului Mangra et Comp. Acest spirit de preocupățiune de interese separatice a predomnit astfel, încât nici unele cauze — de altcum clare, nu le-au observat, așa s. e. Mangra și Ciorogariu au fost aleși în 2 cercuri și au avut 2 mandate; trebuia deci fiecare să declare în sinod, care mandat îl ține și de unul se abzică; dar' nu s'a întâmplat, ci au rămas fiecare cu câte 2 mandate, deci 2 cercuri electorale vor rămâne și pe sesiunea proxima nerepresentate în sinod; apoi la alegerea asesorilor consistoriali s'a ales și Dr. I. Suci, care este rudenie în grad oprit prin statutul organic cu asesorul Moise Boșan etc.

În fine presiul a închis sesiunea sinodală prin o scurtă vorbire, mulțumind deputaților pentru zelul și interesarea arătată față de lucrările sinodului.

La vorbirea P. S. Sale a răspuns deputatul P. Truța, cel cu 2 bani în 3 pungi, mulțumind P. S. Sale pentru înțeleapta conducere și mai spunând, că cu sesiunea aceasta s'a pus capăt agitațiunilor ce au tinut cuprinse spiritele acestei diecesă dela moartea Metropolitanului Miron Incoace.

Trebuia să spună dl Truța și că cine a încenat agitațiunile. Apoi dacă crede dl deputat Truța, că sinodul în est-an a desvoltat o activitate, din care vor răsar roduri bune pentru diecesă, e de compătimit și-l consolez cu cuvintele scripturii: „fericiți cei ce cred”; ear' dacă nu crede, nu e frumos a cugeta una, și a spune alta. De altcum are și dl Truța grave motive, ce-l fac și-l silesc chiar, să fie așa cum este.

Apoi s'au despărțit toți deputații, ducându-se fiecare la ale sale, și ducând cu sine cei din grup speranța, că 'și-au asigurat pe un timp dominațiunea în aceasta diecesă; ear' deputații cu inimă sau depărtat dela sinod măniți și îngrijați foarte de viitorul acestei diecesă.

Ca întregire a acestui raport critic, las acum să urmeze și două acte celebre, două scrisori de cortezie.

Protopopul Belințului, cel ilegal instituit în post, dl Gerasim Serb, care a declarat în sinod pe cuvânt de onoare că n'a influențat alegerile, a scris unui invătător din tractul scv, — și poate și altora, — următoarea scrisoare:

„Domnule invătător!”

În alăturare am onoare a-ți trimite un exemplar din apelul conferenței fruntașilor noștri din Arad și provință, însoțit de dorința mea personală de a-ți urma întocmai, stăruind ca în comuna.... (am șters numele comunei, ca invătătorul să nu fie persecutat) să se aleagă pentru cercul Lipovei vrednicii bărbăți recomandați în el. Belinț, în 7 Martie 1900. Binevoitorul: Gerasim Serb m. p., protopop.

Ear' apelul de care se vorbește, e următorul:

„P. t. domnule! Găsindu-ne în preajma alegerilor de deputați mirenești la sinodul eparhial pe un nou period de 3 ani și îngrijați, ca întotdeauna, de soartea bisericii, după-ce prin alegerea de episcop a Prea Sfinției Sale Iosif Goldiș, am reușit să resturnăm sistemul corupțiunei,

erou de roman privind acest cuțit, acest pistol, și aceste săbii: „Cine știe? Poate-că de azi pe mâne mă voi servi de toate acestea...”

Ea se așezase în mijlocul odăiei cu brațele încrucișate, cu ochii fixați pe armele acățate de zid. Ea era încântătoare astfel cu acest aer de hotărâre moderat prin o nuanță de ironie, așa că Robert se întreba dacă ea crede într'adever tot ce spunea, sau zicea acele cuvinte numai de distracție.

„Dar', te asigur, scumpa mea Blanche, — spuse el — că nu ești dreaptă față de secolul în care trăim. Se ucide și azi, fii convinsă, și de cetesti ziarele, vei avea pe fiecare zi dovadă... Gendarzii n'au arestat pe toți hoții; mai sânt încă vre-o câțiva beutoiri de sânge printre beutoirii de șampanie; mai sânt încă, ceea-ce e mai trist, nenorociți cari seucid din amor, și bărbăți ultragriați, cari își fac dreptate singuri...”

În acest moment o uritură care răsuna în curtea casei întrerupse pe Robert. El dădă la o parte perdeaua dela o fereaștră.

„A sosit trăsura noastră, — zise el. — N'avem decât să ne coborim. Fiindcă 'ți-e friică nu voi lua pistolul, ci numai cuțitul și asta fiindcă călătorim ca în secolul trecut... În postalion trebuie să fii armat.”

(Va urma).

FOITA „TRIBUNEI”.

ASASINUL.

Roman de senzație

de

Josef Montet.

(Urmare).

— „Ah! uitasem că sântem doi strengari. Ei bine, ești mulțumit de această vizită?”

— Încântată, — replică Blanche. — Instalația ta mi-se pare după ultimul gust. Dar' dacă am visita și celelalte odăi?”

Și luând o cravașă ce se afla pe o masă, ea se scula, cu un aer de cavalier.

— Vrei o țigară? — întrebă Robert în glumă.

— Mulțumesc, nu fumez, — răspuse Blanche pe același ton.

— Atunci — zise Robert luând-o de braț și trecându-o într'altă odăie, — un păhar de vin de Xeres și un pișcot?... — Da!

Robert luă două păhare în cari turnă niște vin cristalin și oferi unul tinerei sale femei, pe când cu cealaltă mână îi oferea o farfurie cu pișcoturi.

Blanche luă un pișcot și muiându-l în vin mușcă din el cu frumosi ei dinți.

— Ah! da e cam tare, — ei tuși puțin.

— Aș, — zise Robert în glumă. — Pentru un băiat, mă uimești, doamnă.

— Să vedem, — spuse Blanche punând păharul și pișcotul pe sobă. — Am venit să privesc și tebuie să privesc. Ah! uite piano — adaose ea. — Și note chiar. De ce n'ai voit să cânti nici-odată la mine?

— De modestie, sau mai bine zis de vanitate. Iți jur că nu sânt destul de tare spre a mă espune la critică... și mai ales la a d-tale, — zise Robert surizând.

— Te asigur cu toate astea că sânt foarte indulgentă. Pentru mine așeză-te la piano și cântă ce vei voi, pentru mine.

Și punându-i cele două mâni pe umăr, ea îl făcu să stea pe scaun.

Cu bunăvoință Robert deschise pianul și fără să peardă din ochi pe tinera sa soție, pe când ea se uita în toate colțurile, cântă o bucată splendidă.

Blanche se întoarse spre el și vâzând privirea lui îndreptată spre dinsa îi zise:

— Destul, măiestre. Ah! eată biblioteca. — Și uitându-se la cărți luă un volum de Musset și adaose: — Eată ce vreau să cetesc și voi ceti cu permisiunea d-tale, dle bărbat.

— Cu permisiunea mea, da, — zise acesta cu un ton de gravitate prefăcută.

— Într'o zi, — adaose ea, — intrasem în odaia tatălui meu și luasem o carte a lui Musset pe care începusem să o cetesc, când mama intră în odaie și 'mi-o lua spunând că aceea nu era pentru tate.

— D-na de Marny avea dreptate. — Și de ce, mă rog?

— Pentru motivul că copiii nu trebuie lăsați să se joace cu chibriturile.

— Da, înțeleg. Dar' prudenta 'mi-s'a părut escivă. Și apoi fosforul are și ceva bun. Dacă e otrăvit e și lumină în același timp! Ei bine; acum cer voea de a umbra cu chibriturile în viitor. Iți promit de a fi prudentă și fiindcă vorbim de prudentă spune-'mi de ce ai toate aceste arme?

Și cu aceste vorbe ea arătă o pa-noplie ce atrina în părete.

Erau mai întâiu două săbii moderne, două spade de luptă încrucișate și între ele se afla un cuțit mare arabesc.

În fine desușit atrina un pistol de formă curioasă, pe patul căruia se zăreau frumoase încrustațiuni.

Blanche luă această armă și o privi și apoi voi să-și ridice cocoșul.

— Ia seama, — strigă Robert, — e încărcat.

— Încărcat! — zise tinera femeie punându-l jos cu spaimă. — Mie 'mi-a fost totdeauna frică de armele de foc.

— Adevărat? — zise Robert.

— Asta e una din slăbiciunile mele. Causa e o amintire din copilărie...

— Ce amintire?

— Am văzut într'o zi la tatăl meu, la țeară, un guard împușcându-se în mână din imprudență. Acest accident, care n'a avut de altmintearea nici o urmare gravă, produse asupra imaginației mele o impresie, care nu s'a mai șters.

— Înțeleg, — zise Robert.

— De aceea sper că dacă din întâmplare va trebui să mor de moarte violentă, n'o să fie din vre-un foc de pistol.

— Eată idei ciudate, draga mea Blanche!...

— Nu se știe ce se poate întâmpla. De altmintearea știți că sânt curajoasă și că la întâmplare nu aș avea frică să mă apăr! De aș fi fost băiat aș fi simțit plăcere să mănuiesc sabia... De sigur vei spune tot ca mama, sânt nebună, romantică, tot ce vei voi; dar' găsesc că vieța de azi e foarte palidă, neînsemnată, pe lângă aceea de altă dată. Trăim într'o siguranță plătisitoare. Nu mai sânt hoji și gendarmi; nici ducluri; nici sinucideri din amor... Marile pa-stuni au murit! Azi Otthelo n'ar mai ucide pe Desdemona, ci 'l-ar trimite hărție timbrată!... Știi ce aș fi voit dacă aș fi putut să-mi aleg vieța? Aș fi vrut să fiu bărbat mai întâiu și apoi să mă vedeam într'o epocă ce nu se mai vede decât la teatru și în care aș fi putut spune cu sângele rece al unui

de demoralisării și al forței brutale din acăruierea bisericii: ne adresăm acum câtră p. st. d-ta, că punându-te în conștientul celorlalți conducători firești ai poporului, și cu alegătorii mai de frunte, să lucrăm împreună spre a lumina obștea alegătorilor, ca să aleagă și să trimită la sinodul eparchial bărbați desinteresați și devotați binelui public, cari nu urmăresc scopuri și interese personale ori familiare, ci peste tot numai binele și folosul bisericii.

Astfel de bărbați ve recomandăm în cercul electoral al Lipovei pe neînfrântul teluțuțor, cel mai valoros fiu al acestui d-voastre, pe dl. Dr. Ioan Suciu, avocat în Arad, fisc și referent onorar consistorial și pe bravul notar din Dorgoș, dl. Aurel Micu.

A rad, 5 Martie 1900. Din conferința frunților români din Arad și provința. Nota. Informații, că în cercul d-voastre se lucră din parte compromișă cu presiuni și ademineri spre a scoate din urnă persoane dependente de desnele ori-ecre, vă facem atenție, că dumele ori-ecre și ademineri și în special despre înfricări ale alegătorilor cu abdicarea împrumuturilor de bancă, încaut o să dați de urma unor apucături de acest soi, precum și despre eventuale falsificări de voturi, să faceți îndată arătare la Vener. consistor.

Așa s'au făcut la noi alegerile libere, după noul sistem!

Observatorul.

Din cronica veacului XIX.

Date memorabile.

30 Maiu.

1848. Dieta din Cluj proclamă uniunea cu Ungaria. Episcopul Leményi este silit să se pronunțe în stradă, ținând în mână un steag cu inscripția: Unio vagy halál — pentru uniune. În comisiunea de 24, încredințată să aștearnă proiectul uniunii la minister și să-l esopereze sancționare, sunt aleși și: Episc. Șaguna, Leményi și dep. Alex. Boháľ.

— Deputații Românilor emiși din Câmpul libertății, cer audiență la Monarcul, în Innsbruck, spre a subțerne petițiunea națiunei.

1849. »Dieta» din Dobrița statorțe salarului »gubernorului» în 200.000 fl. pe an și îndrumă pe ministri să se îngrijească și de o cumință »după demnitatea națiunei». — Împăratul ardește pe Haynau generalisim în Ungaria și Ardeal.

1888. † Iacob Bologa, fost preș. al Asociațiunei. (n. 7/19 Dec. 1817 în Marpod, lângă Sibiu).

Cronica zilei.

Sibiu, 29 Maiu n. 1900.

Memento. 31 Maiu: Maiaul școlăie gr.-or. din Gurarului. — Concurs de medic ceremonial în Roșia-montană. — Maia școlar în Tilișca. — Teatru și concert în Bozovici.

1 Iunie: Concurs de amplotat la »Sebeșana».

3 Iunie: Desparjământul »Panciova» al »Asociațiunei», adunare generală în Cubin. — Concertul coralului din Cubin. — »Progresul», societate de diletanți, adunare generală în Făgăraș. — Maiaul școlăior române din Alba-Iulia.

Intrunirea agricolă din Deal, convocată pe Joi, 18/30 Maiu, din temelul preșaral »Reuniunei române de agricultură din comitatul Sibiului». — se va ține numai Duminecă, la 3 Iunie n.

Noi doctori români. Sâmbătă (26 Maiu) au fost promovați la universitatea din Cluj dd. Ioan Rafiu, profesor la preparandia din Ioan, doctor în filosofie, având studiu special limba română, ear Iustin Pop, doctor juris.

Din Bucovina. Un corespondent ocașional din Cernăuți ne scrie următoarele: »Academia ortodoxă», soc. studențiar dela fac. teol. de aici în anul acesta nu dovedește absolut nici o activitate. Este acesta un fapt rușinos pentru actualii ei membri, fapt pe care din considerațiuni anumite n'am voit să-l dau publicității, cu atât mai virtos, că până în timpul mai recent societatea se bucura de cel mai bun renume. Dorul după măriri al unora absolut neapți de a conduce destinele unei societăți cu principii atât de serioase, a necesitat pe un număr considerabil de membri ai ei, — deși, după cum am putut afla, acest contingent se compune din cei mai serioși membri, — zic, i'a necesitat a observa o abstinență dela ori-ecre înțepinderi. Obținerea este, că cei »dela putere» nu sânt în stare să producă nimica. Certe contine, ședințe fără nici un rezultat, întreprinderi cu fiacșuri — eată activitatea societății sub comitetul actual. Preșidentul de altmătrelea om fără nici un pic de praxă, în toate afacerile cari priveșc societatea se lasă înfluințat de membri cari numai de »voiașne ori naționalism, atât de necesar în împrejurările desolate azi în Bucovina, nu dau. E destul să amintesc ca prim sfetnic pe fiul prețului »român», cunoscut dela alegerile detaile când în birul Jidanului Grufit agita în mod nerușinat

contra candidatului național, ori când cu adunarea de protest a profeșiei române formase la comanda guvernului un comitet obscur spre a abate pe proeșii conștientiei dela propusul lor. Atunci sfetnicul rezidentului »Ac. ort.» a purtat și el un rol foarte obscur. Poi de! A eșit din școlă tătâne-sau! Dar convingerea generală e, că și aici »si-a băgat guvernul ghiarele, void să iscoadească sentimentele celor »pasivi». Ei trec de cam pe »radicali» nașionaliști. Acum umbra și cei dela putere după »impăcăciune». Curat politica lui Bourguignon! (f.)

Două zile vestite înainte, ear o cealaltă a venit pe neașteptate. Intunecime de soare și tuncine de — fulger. Despre cea dintâiu s'a scris destul, o vor fi văzut mulți cari își vor fi luat osteneala s'o urmărească ieri după amzeai. A doua a fost văzută numai în Sibiu, sau mai corect, în ea nu s'au putut vedea unii pe alții oamenii și alte — jivonii mari. Între orele 9—9¼, a seară lumina electrică s'a stins deodată, lăsând în țreg Sibiul în întunecată beznă; localuri publice, locuințe private, strade și piețe erau în negru sorum de nu-ți vedeai nici mâna. La munte fiind adecă furnă, mașinile electrice dela Sadu nu au putut funcționa timp de 15 minute.

Esamenele de cualificațiune pentru candidații de învățători din dieșca Aradului se vor ține în 26—28 Iunie st. n. Petițiunile pentru admitere sânt a se subțerne consistorului până la 20 Iunie.

Licitațiune la gară. La gara Sibiului (în magazinul de marfă) se vor vinde la licitațiune publică mâne (30 Maiu) la 9 ore dimineața: un pachet de umbre, o lădișcă de oroloage, două valuri (baloane) de pânză și doi saci de sēmintă de țerburi.

Concert în Coșteiu. Reuniunea de cetire și cântări din Coșteiu aranjată de cetire (31 Maiu n.) concert împrunat cu teatru și joc, cu următorul program: »Răsunet» cor bărb. de G. Musicescu; »Lelea vitează», cor bărb. de G. Musicescu; »Plugar și ostaș», cor bărb. de L. Tănăsescu; »Lugojana», cor bărb. de J. Vidu; »Pe malul Prutului», vals de C. G. Porumbescu și »Dela sat», piesă populară în 4 acte de N. Macoviteșeanu. După teatru se va juca »Bătuta» și »Cășerul» de 9 membri ai Reuniunei. Înțarea: 1 coroană, 80 bani și 40 bani. Începutul la 8 ore.

Lăutarii români în Paris. La o petrecere aranjată în localele ziarului »Figaro» a cântat zilele trecute taraful de lăutari al lui Pădureanu. În firul dărei de seamă despre petrecere »Figaro» consacra lăutarii români următoarele rinduri: Pădureanu este unul dintre șefii de orchestră din România, »marele favorit», ear »Țigani» sei sânt celebri; s'a produs cu ei deja în câteva capitale (i-am auzit în Paris în 1889) și de atunci au mai fost aplaudați și în palatul din S.-Peterburg de către Țar. Pădureanu, înșoit de câțiva artiști renumiți din țeara sa, — Bursu, Bordeanu, Barbu, I. Pădureanu, — a venit la expoșiție și dă concerte zilnice la restaurantul român; și foarte modest și grațios, a binevoit să figureze la marginea programului nostru, ținând tractorile pentru distracțiune invitațiilor noastre. Lăutarii români au cântat mai întâiu un dans național de o mișcare superbă, »Hona Pădureanu», și apoi au înșoit o melodie »Steluța», magistral executată de șeful lor...

Furtună în Brașov. »Scribă» Tăgeblatt de ieri raportează, că în Brașov a fost mare tempestată cu tunete și fulgere, care făcea să se șgudue clădirile și pământul.

Moarte tragică. Prima balerină dela opera din Varșovia, d-șoara Clemenska în cursul jocului apropiindu-se prea tare de o lampă de gaz, toaleta de meselin i'a luat foc și într'o clipită întreg trupul nenorocitei era cuprins în flacări. Când i'a sosit ajutor, era deja arsă de moarte.

Ultimul martor. Vineri (25 Maiu) a rēposat în Zurich în etate de 74 ani, Alceo-Adamo, fostul servitor al împăratului Maximilian, împușcat în Mexico. Rēposatul era ultimul martor ocular al morșei împăratului.

Părinți crudeli. În comuna Engveiler din Elsația un anume Iacob Beck și șoia sa timp de peste 20 ani au ținut închis într'o cămară pe fiul lor George, slab la minte. Fuse asentat nenorocitul, dar eliberat din cauza morbului spiritual. De atunci a trăit închis, fără pic de îmbrăcăminte pe el, fără nici o îngrijire, afară de pâne și apă, pe cari părinții i-le întindeau pe o gaură chipu fereastă. Zilele trecute aflând poliția despre această crudelitate, a eșit la fața locului și a aflat pe nenorocitul într'o stare înfiorătoare. Era gol nap, pērul și barba îi cresuseră până pe la genunchi, atirând în moșuri încăleite și pline de murdării, ear în cocina aia de cămară timp de 20 ani se adunaseră toate necurățiile, producēnd o duhoare grozavă. Amēndoi părinții au fost arestați.

»Ungaria și iudaismul» (Magyarország és a zsidóság), cartea ziaristului catolic Petraszevich Géza, despre care mai astă-primăvară luaserăm notiță mai lungă, dând și informațiuni asupra conținutului ei, a apărut zilele acestea în a doua ediție. Cei cari se interesează de chestiunea tractată în această carte și priob limba maghiară, pot să i-o procure dela librăria catolică Szent Gellért din Budapeșta (VIII. str. Práter nr. 44). Costă trei coroane.

Ardelenii pentru cantinele școlare din România. La timpul seu am publicat raport despre petrecerea din 29 Aprilie, aranjată de societatea »Frăția» a Românilor din Cața domiciliată în București. Precum ni-se raportează ulterior, venitul acelei petreceri a fost 1000 de lei, care sumă s'a predat cassei cantinelor școlare. Pentru acest dar ministrul instrucțiunei publice a adresat dlui »Frăția» Mircea, președintui societății »Frăția» următoarea scrisoare de mulțumită:

Domnule președinte!

În urma sērbărei populare, care a avut loc seară, 16 Aprilie, în folosul cantinelor școlare prin stăruință și sub presiunea d-voastră, mē simt cu plăcere dator a vă exprima în numele școlăie primare toate mulțumirile mele.

Ați arētat, prin muncă și patrioșia d-v. iubire de școlă, că inițiativa particulară poate face mult, foarte mult pentru școlari, și deci pentru cetățenii de mâne, cari vor lupta alături cu noi pentru binele și propășirea școlii noastre țeri.

Primiți, vă rog, domnule președinte, încredințarea prea osebite mele considerățiuni. Ministru, (ss) Dr. C. I. Istrati. Șeful cabinetului, L. Chihărescu.

Stipendii pentru învățeciei meseriași. Dela »Asociațiunea pentru spriginirea ouenicii și sodaliilor români din Brașov» este scris concurs pentru conferirea următoarelor stipendii: unul de 80 coroane pentru un învățecel de tinichigiu, unul de 80 cor. pentru un învățecel căldărar, unul de 40 cor. pentru un învățecel de friser, unul de 40 cor. pentru un învățecel brutar, unul de 40 cor. pentru un învățecel mșar, unul de 40 cor. pentru un învățecel strugar și unul de 40 cor. pentru un învățecel lăcătar. La petițiuni trebuie acuzate: atestat de botez, atestat de sārăcie și contractul dela măiestru, din care se se vadă că e plasat la Brașov la meserie. Terminul concursului 30 Iunie n.

Avis. Perambulă a vă conștientă, că cumpereți veritabilă apă de Colonia, cu prețurile originale, toți intereșaiți să cumpere acest articol din parfumeria specială Meltzer.

Ultime știri.

Londra, 28 Maiu n. Lordul Roberts deșeșază din Junction, cu datul de 27 l. c.

Azi-dimineață am trecut peste riul Val și ne aflăm pe malul nordic al riului.

(Astfel oastea principală engleză se află pe teritorul Transvaalului).

»Daily Telegraph» publică știrea senșională, că președrea lui Krüger și astfel s'irșit rēșoiului se poate aștepta în tot momentul. Știrea însă are lipsă de confirmare.

Bibliografie.

O carte bună. Zilele acestea a apărut o broșurică de 65 pagini 4° mic, intitulată »Buna chiverniseală», nndă sfaturi și îndemnări de muncă și crutare în limbă popoar, pare-că inume scrisă pentru ușor, și prinștinu-și îndemnurile cu pilde din viața omenimei. Această carte, al cărei titlu e: »Buna chiverniseală», carne ștuțtoși, întocmită după ideile lui Samuel Moles, de Teodor V. Păcășian, cuprinde următorii capitli: Munca și șirguința; Obicnuișă de a chivernisi; Lipsa de îngrijire; Buna rinduală, chiverniseala și Regulele chiverniselei.

Șigur »Buna chiverniseală» a dlui Păcășian satisface unei lipse de mult șimțite în literatura populară instructivă. Preoșii, învățătorii, directorii școlari au la dispoșiție în »Buna chiverniseală» cea mai potrivită carte pentru a o recomanda poporenilor și a o pune în mâinile elevilor ca premiu de esamene. Costă numai 40 bani (20 cruceri) și se poate procura la directul administrator (Sibiu, Hechtgasse nr. 16), ori prin administrația »Tribunei».

Școlăia latinistă în limba și literatura română, originea, tendēșele și influența ei; lecțiune de deschidere ținută la fațete de litere din București la 10 Noemvrie 1899, de Ovid Densușianu. Estras din »Noua Revistă Română». Prețul 1 franc. Tiparul instituțiunei de arte grafice Carol Göbl, București, strada Doamnei nr. 16.

Politica noastră națională.

Sub titlul acesta general a apărut o interesantă broșură ce poartă titlul următor:

— Rolul dlui D. A. Sturdza în chestiunea națională. Studiu istorico-politic de Teodor Raica, profesor gimnazial. Ploești, Tipografia »Democratul», 1899. Format 8° mare, 160 pagine.

Interesantul studiu al zelosului naționalist, dl Raica, e merit pentru lumea politică, din România, dar din nenorocire ne privește foarte mult, dacă nu exclusiv și pe noi. E o lectură foarte folositoare, dacă nu necesară, tuturor bărbaților nostri, cari se interesează dela înțelegerea înțelesului politic național, care nici astăzi nu s'a sfișit, dl Raica aruncă prin studiul seu o intensivă lumină, care va servi multora spre orientare în situațiunea noastră.

Cartea costă 1 leu 25 bani, sau 1 cor. 20 bani. Se poate comanda direct dela autor, ori prin librăria noastră.

Ermeneutica biblică, compusă după Ubaldo Ubaldi, de Dr. Victor Szmi-gelski, cu aprobarea ordinariului metropolitan gr.-cat de Alba-Iulia și Făgăraș. Tipografia seminarului archidieceșan din Blaj. Editura autorului. Prețul 2 cor.

Autorul destinează venitul curat pentru fondul provincial de salarisare al preoșilor și învățătorilor

»Ilustratele Iancu» Au apărut, nu una, ci două deodată. Prima ne înfășoșază într'un splendid peisaj cimiterul din Tebea.

Pe acestea se mai cetesc și niște versuri potrivite din Sion:

Mii de mii de ani de-or trece De amar și de nevoi, N'or pute că se inee Suverurile ca noi.

A doua ilustrată ne reprezintă »Goronul lui Horia». Sub el se vede o mulțime de oameni, pe lângă cari apare în toată mărima sa giganticul arbore secular.

Amēndouē ilustratele sânt lucrato cu fineță adeverat artistică.

De aici încolo deci se tolosim numai ilustrate românești, și între ele mai ales »ilustratele Iancu», din cari vor mai urma o serie întreagă.

»Tipografia», societate pe acțiuni în Sibiu, recomandă următoarele cărți:

Table listing books for sale with titles, authors, and prices. Includes titles like 'Memorial', 'Literatura popor. română', 'Higiiena română', etc.

Raportul anual al societății academice social-literare »România-Jună» din Viena pe anul administrativ al XXIX-lea (1 Noemvrie 1898—31 Octomvrie 1899).

»Insula morșior» novelă de R. Voos, tradusă de Andreiu Bârșeanu, profesor în Brașov. Prețul 50 bani.

Călarul, »Mănevei» din București pe anul 1900. E fără îndoială cel mai bogat și mai splendid călar românesc. Redactorii îl numsc »o mică enciclopedie», dar' e mai mult o mică expoșiție artistică, și ilustrațiunile prevalează asupra articolelor, și ilustrațiunile sânt de o frumșeță cuceritoare și de o execuție impecabilă. Are chiar câteva aquarele în colorii de o frumșeță neînchipuită — tipografică, lucrată cu lux abundant. Prețul e 1 leu 50 bani, la noi 1 cor. 60 bani; în raport cu valoarea un preț destul de ieftin pentru o carte de salon.

Are și următoarele ilustrații dela noi: Metropolitul Ioan Meșianu, episcopul Nic. Popea, episcopul Dr. Radu, Coriolan Brediceanu, catedrala din Blaj, (în ziua sfinșirii de episcop a S. Sale Dr. Radu). Se poate comanda și la librăria noastră și credem, că elita noastră socială nu va mai rivni acum după călindare și albumuri străine, când are în limba sa publicațiuni de acest fel superioare prin cuprinsul, și prin forma lor.

Sosiți în Sibiu.

Hotel »Impēratul Romanilor»: Gartner, Löwinger, Kempel, din Budapeșta; Ingner, Reich, neșuțor din Oradea-mare; Branswik, intendant militar din Oradea-mare; Gansert, fabricant din București; Zurescu din București, Sperner din Lipova, Dauer din Triest, Gruber, Weiss, Meisel, Oska, Herzfeld, din Viena, Halász, Ridel, Zement, din Budapeșta, comercianți.

Hotel »Neuriner»: Fodor, comerciant din Budapeșta; Roza Klein din Ibașfalău, d-na Gerub ș fiica, d-na Markus ș fiica, din Tirgul-Murēșului, privatieri; Szánto, comerciant din Oradea-mare.

Hotel »Meltzer»: Chiriachide cu șoția, ingner, d-na Mikșozul, din Căneni; Csiky, voiajor din Budapeșta; Palageșiu, notar din Poiana; Kovács din Agheria.

Hotel »Habermann»: Părău, preot din Agnita; Susana Andre, din Vurșp.

Cursul pieșei din Sibiu.

Table showing market prices for various goods like Hartle-monetă, Lire turcești, Ruble rusești, etc.

Bursa de Budapeșta.

Table showing stock market data for Budapest, including Renta de aur, Impmuntul căilor ferate, etc.

Bursa de Viena.

Table showing stock market data for Vienna, including Renta de aur, Impmuntul căilor ferate, etc.

Bursa de București.

Table showing stock market data for Bucharest, including 5% Renta perștat, 4% Fonc. rur., etc.

Pentru redacție și editură responsabile: Andreiu Balșes. Proprietar: Pentru »Tipografia», societate pe acțiuni: Ioșif Marsșall.

Stropitoare de peronospora

de nou perfecționate,
Excelsior nrul 1,

pe bani gata fl. —.10, — cu »accept» pe termin fl. —.12.

Stropitoare de molii de vițe

Gnom nr. 2,
nouve, pe bani gata fl. 4.—

Unica reprezentanță pentru Transilvania la **Fried. Ziegler, Sibiu.**

Vânzătorilor mai departe rabat.

La comanda pe bani gata se cer 20% arvună, restul cu rambursă.

Mai departe recomand teascuri de poame și must, rîșniță de poame, pompe de presat și ridicat, tot soiul de instrumente și mașini pentru ferari și lăcătari, pe bani gata și în rate.

Preț-curent gratis. [192] 2-10

Din cauza totalei desfaceri!

Concediată de autoritățile competente.
Vânzare totală!

Hotărîndu-mă să desfac întreagă afacerea mea en gros și en detail de modă și mărfuri curente și pânzării ce o am în Piața-mică nr. 2, îmi permit a atrage atențiunea p. t. publicului, ca în propriul lui interes să nu scape această rară și favorabilă ocazie.

De oare-ce eu cumpărând mărfurile din bine asortatul meu depou exclusiv numai cu bani gata, mi-a fost posibil ca încă înainte de urcarea prețurilor să folosesc ocaziile binevenite și să închei »Schluss«-uri favorabile tot cu prețurile de mai înainte și astfel azi, deși precum îndeobște este cunoscut, prețurile acestor mărfuri s'au urcat cu 30—40%, eu totuși sînt în plăcuta situație să pot oferi mărfurile mele tot cu prețurile scăzute ca mai înainte și pentru excepționala și repentina desfaceră să le vînd chiar și sub prețul de cumpărare. Astfel mă simt îndreptățit să declar officios, că p. t. publicului î-se oferă o ne mai pomenită ocazie de a pute cumpăra mai favorabil și mai ieftin ca totdeauna. Este deci în interesul propriu al fiecăruia să se convingă despre toate aceste prin o grabnică probă.

Anunț totodată, că localul de afaceri este de închiriat — și mobiliarul se vinde cu prețuri moderate.

Rugându-mă pentru numeroase comanda semnez

Cu distinsă stimă

Iosif Goldstein,

afacere de modă, mărfuri curente și pânzării en gros și en detail,
Sibiu, Piața-mică nr. 2.

[154] 6—

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 80 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcălă și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 28 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiecturile țeraniilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Ștăntul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărăntic. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstema de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojona Nămcovă, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Isrnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turonului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Caldărușa cu trei picioare. Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Gennevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peștor îndărăntic. Novela de Björnsterne Björnson. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpărtoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Crafului din cetină. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fanteziile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fanteziile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 80 cr. sau 60 bani.
28. Păcălă în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea prostilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Născu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazăr. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislanșoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 5 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin păturarul. Poveste de Nicolae Trîmbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma învină. Tragedie în 5 acte de Alexandra Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodeș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Nr. 6/900 [198] 2-3

Publicațiune.

Din partea reprezentanței bisericești gr.-or. din Avrig se aduce la cunoștință publică, că localitățile de boltă etc. din edificiul școlar gr.-or. se vor da prin licitațiune publică pe »cinci« ani începînd dela 1 Septemvrie 1900 în arîndă.

Licitațiunea se va ține în cancelaria comunală din Avrig, în 7 Iunie 1900 st. n., la 9 ore a. m., unde stau și condițiunile mai detaliate spre vedere publică.

Se observă, că localitățile din chestiune sînt la poziția cea mai favorabilă în piață. Prețul strigării e 300 coroane, ear' vadiul 10%.

Avrig, 11/24 Maiu 1900.

Ioan David,
preș. com. paroch.

Despărțământul de postavuri
al firmei

Kastner & Öhler în Graz

dispune de
cel mai bogat asortiment

de
postavuri stiriene veritabile.

Fabricate din lână ourată
pe garanță, recunoscute ca cele
mai bune. [86] 24-26

Stofe de modă, stofe negre
și vinete pentru haine de bărbați.

Mustre franco.

Ne mai auzit!

167 obiecte pe preț numai de fl. 2.10.

1 orologiu escelent, aurit, pe garanță de 3 ani, împreună cu lanț aurit; portmoneu de piele prima, 1 foarte elegant inel bărbătesc cu imitație de peatră scumpă, 1 foarte fin penițel cu lame de oțel englez prima calitate, 1 ac de cravată cu peatră simili, 1 garnitură de buton de manșete și de cămașă de aur double, 1 oglindă de toaletă pentru purtat în buzunar, 5 încântătoare obiecte de haz, foarte hazlie, 1 recușit de scris prima, de nickel, 3 obiecte engleze pentru corespondență, 1 elegantă broșă parisiană pentru dame, 1 păreche de butoni din simili-brilante, foarte lucitori, și 140 obiecte pentru trebuințele gospodăriei casnice. Aceste frumoase 167 obiecte, împreună cu orologiu, care singur valorează cât suma aceasta, se trimit cu rambursă postală pe preț de numai fl. 2.10. Numai scurt timp sînt de căpătat, dela bazarul [197] 1-3

P. Lust,

Cracovia, Postfach 36.

Ce nu convine se reprimște numai decăt.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de
Teodor Raica,
profesor de liceu.

Cuprinzînd:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia prepoziției „de“

O carte de mare preț pentru toți profesorii, dascălii și cărturarii români.

Prețul numai 1 cor. 50 bani.

Se poate procura dela

Librăria „Tipografiei“,
societate pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare opul premiat și publicat de „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român“

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de
Ioan Pop-Retegeanu.

Acest op, care se extinde pe 216 pagini, cuprinzînd cele mai frumoase povești și la urmă o însemnare a provincialismelor, costă numai 1 cor. plus 20 fil. porto.

Apă de Colonia

(Eau de Colognes).

Cea mai bună marcă a celui mai vechiu destilator Ioan Maria Farina,

[184] 1-6 Julichsplatz nr. 4.

Deposit principal pentru comanda directe prin prima și unica prăvălie de specialitate în Ardeal

Parfumeria Meltzer,

strada Cisnădiei (edificiul comandel de corp),
în Sibiu.

Gustav Meltzer,

fabrică de săpun și luminări, strada Gușterii
în Sibiu.

Deposit de ghete de Mödling în Sibiu. Str. Cisnădiei 20.

Fabrica de ghete din Mödling are peste 100 filiale în toate orașele mai mari ale Transilvaniei, Ungariei Austriei și Germaniei și se bucură pretutindenea de cea mai mare cercetare.

Depositul de ghete din Mödling

în Sibiu. Str. Cisnădiei 20

e provăzută cu toate sortele și fașoanele de cele mai frumoase, mai ieftine, mai fine și mai durabile ghete de Paris și de cele înalte, pentru dame, bărbați și copii, cum și pentru sezonul de vară, topance de gimnastică Drill, brune și negre, cu talpă de piele și de gumilastic, în cel mai bogat asortiment. [171] 6-8

Depositul de ghete din Mödling

esistă în Sibiu deja de 12 ani, zează prin cel mai culant și mai prompt serviciu și din cauza marfei sale frumoase și trainice se bucură de încredere generală.

Se efectuează și reparaturi.

Comanda per postă se efectuează cu rambursă grabnică și prompt.

Depositul de ghete de Mödling

în Sibiu. Str. Cisnădiei 20.

„TIPOGRAFIA“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A apărut la »Tipografia«, societate pe acțiuni în Sibiu și se află de vânzare la autorul în Serajevo (Bosnia) Terensingasse nr. 8

Regulament de serviciu

I. și III. parte

pentru școalele de șărgi a armatei comune ces. și reg. și a honvezimei reg. ung.,

compus de

Demetriu Bardosi,

primlocotenent ces. și reg. în regimentul de infanterie nr. 37.

Editura autorului.

Prețul unui esemplar 90 bani.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„.....toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase să-mi socot —
Cu mintea mea,„

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcii nr. 15.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.